

Jaargang: 60 nummer: 8

oktober 2018

De 100^e digitale Toverslag

Een schriftelijk feestje waard. Veel Toverlinters hebben in de afgelopen 9 jaar mogen smullen van een hoogwaardige digitale Toverslag. Nou ja, hoogwaardig... zo kan het wel weer!!!!

Een feit is dat er toch een stukje geschiedenis is vastgelegd, niet alleen in de afgelopen periode maar al sinds vele jaren ver daarvoor. Uw redacteur hoopt dat Toverslag nog hoogwaardiger wordt in de komende jaren.

Want na ca. 20 jaar ga ik het stokje overdragen aan een collectief van nieuwe redacteurs.

Al meer dan 20 jaar heb ik voor jullie grotendeels ons mooie clubblad mogen beschrijven. Eerst op papier, als katern gedrukt, gekopieerd en gedistribueerd door Koos.

In mei 2009 kwam de eerste digitale uitgave. Daarin begonnen we met het onderstaande citaat :

Al is het stoplicht rood of groen, bij Het Toverlint is altijd wat te doen

Het Toverlint is actief. We maken mooie films. We staan op de kaart zowel regionaal als landelijk. We hebben brede activiteiten, we maken films, we maken samen films, we hebben gezamenlijke etentjes en dagjes uit. We willen onze filmkennis verrijken, de technische ontwikkelingen bijhouden, we streven naar optimale kwaliteit....Er is altijd wel wat te doen!

(Citaat: Arie Heerkens)

In het komende jaar zal er maandelijks verslag worden gedaan in Toverslag door 1 redacteur (om toerbeurt). Te beginnen met onze voorzitter Drees Brunt, daarna Ben Roete, Freijja Zandbergen, Wout Beute, Nel van der Marel, Niek van Oostenbrugge, Arie Heerkens, Rob de Weger, Evert Hasselaar en Peter Dijkstra. Een heel grote groep redacteurs, die ik nog blijf coördineren.
Ik wens jullie veel wijsheid en gevoel voor humor in het schrijven van ons volprezen blad Toverslag.

Rob de Weger.

Een kwestie van tijd.

Een grote filmgroep uit Capelle a/d IJssel en omgeving Rotterdam, kwam naar Toverlint om hun film te laten zien en bovenal om een analyse aan te horen van Arie, die deze film mede heeft gejureerd. Het moet gezegd, een bijzondere film met een diepliggende achtergrond die pas later wordt begrepen. De groep Mentl 5 heeft al eerder bijzondere films gemaakt en deze film steekt er toch wel bovenuit. Het verhaal gaat over een man genaamd Lodewijk, die plotseling onaangekondigd bezoek krijgt van een man die zich voorstelt als meneer T. Lodewijk ziet die man als een indringer en bonjourt hem de deur uit. Vlak daarna komt die zelfde man weer terug maar dan als meneer O en even later een dubbelganger als meneer R. Hij is zo kwaad dat hij de twee mannen probeert weg te werken. Als de bel gaat komen er nog twee mannen binnen die zich voorstellen als meneer U en meneer M. Na een woordenwisseling werkt hij meneer M de deur uit en ziet buiten meneer T staan. Echter verdwijnt meneer T uit zijn beeld. Het slot van de film is dat Lodewijk in het ziekenhuis succesvol is geopereerd aan een tumor. De diepgang in dit verhaal is zijn gevecht tegen kanker die uiteindelijk wordt overwonnen. Een kwestie van tijd.

Hierna gaat Arie diep in op een analyse waarin wordt verklaard waarom overgangen zijn gemaakt en wat de achterliggende gedachte daar achter zit.

Bijzonder is het beeld van 4 identieke mannen in de huiskamer.

Het is namelijk een splitscreen bewerking.

Leuk is dat alle 4 dezelfde mannen vier verschillende bewegingen doen. De ene man kijkt in een kast, de andere man schuift het gordijn weg, de derde man speelt met een miniatuur auto en de vierde man zit rustig op de bank.

De techniek is op een hoog niveau en dat maakt de film indrukwekkend. Door de makers wordt nadrukkelijk gewezen op het verhaal. Dat moet de kijker boeien. De makers zijn in deze tijd meer gaan kijken naar emotie en het verhaal dan naar de film technische aspecten. Dat het is gelukt blijkt ook uit de muziek keuze. De muziek is gemaakt op de beelden. Een creatieve geest heeft de muziek dan ook gecomponeerd op de beelden en de achterliggende boodschap. De strijd tegen kanker.

Als toegift van de groep hebben ze als Mentl5, nog een film gemaakt die nog niet is vertoond. Wij als Toverlinters hebben de eer de film als eerste toeschouwers te mogen zien.

“Tristesse” is een film van een man die zijn vrouw verloor en de beelden in zijn geest terug ziet, terwijl hij met een paspop dineert. Een bijzonder verhaal waarbij de titel die een frans sprekende uitdrukking van triestheid is, de naam eer aan doet.

Het is ook een gewaagde film omdat het ongeluk zich afspeelt bij een treinovergang. Zeker nu vanwege recente drama's bij treinongelukken.

Het was in ieder geval een heel mooie avond om niet alleen films te zien maar ook om een analyse te bespreken die een film bijzonder maakt.

Rob de Weger.

Laat Maar zien.

Deze avond kregen we bezoek van 3 dames en 1 heer van de ex-Filmgroep Capelle. Ze denken er aan om lid te worden van onze filmclub, ze zijn welkom.

Ook mochten we een nieuw lid verwelkomen. Ze is niet echt onbekend, we kennen haar al heel lang, regelmatig is ze een hoofdrolspeelster in films. Haar naam!! Hetty Brunt. Ja wel de eega van onze voorzitter Drees. Ze vindt het gezelliger om met Drees mee te komen. Dus ook Hetty van harte welkom.

Peter, onze spreekstalmeester op de laat maar zien avonden, vertelt ons dat we 6 films hebben. De eerste film is van Rob de Weger, "Natuur in en om de rivier de Vlist". Deze film is reeds eerder vertoond, maar aangezien er een aantal opmerkingen waren is de film daarop aangepast en nu weer vertoond. De algemene indruk is dat hij nu veel beter is dan de eerste keer.

Niek had een film van een kunstenaar die woont in St. Pere in Frankrijk. Het geboorteland van deze man is Burkina Fasso en hij maakt beelden in Brons. De titel van de film is "Ahmed Nikiema".

Een prachtige film a la Niek. Niets op aan te merken.

Joop is op vakantie in Oezbekistan en Kirgizië geweest en laat daar beelden van zien. Zoals Niek werkt met close-up's, want hij houdt niet van totalen, zo werkt Joop met veel totalen. Maar zeker ook met half totalen en close-up's. In de film kwam een close-up van een man, volgens de vermelding van Joop, met een bek vol gouden tanden. Niek gaf aan dat hij dat niet gewend is van Joop. Waarop Joop reageerde met: Niek ik hoop niet dat je er bezwaar tegen hebt dat ik een close-up heb gemaakt.

Algehele pret natuurlijk.

Evert Hasselaar liet een educatieve film zien van de Groene Huisvesters. Veel belangrijke mensen kwamen in deze film hun verhaal vertellen, helaas zagen we minder van de huizen die klimaat neutraal worden gemaakt. De film duurt gewoon te lang en zou een stuk korter kunnen.

Peter zelf had ook een film. "Giganten van Pamplona". Tijdens zijn vakantie in Spanje kwamen ze toevallig in een optocht terecht waar enorme poppen meeliepen, elke pop was 60 kilo zwaar en werd getorst door flinke mannen. Elke pop beeldde een figuur uit een werelddeel uit. Geheel gefilmd met z'n mobiel. Tegenwoordig zijn de mobiele telefoons voorzien van ragscherpe camera's.

"Blind definitief gekleurd" is een nieuwe speelfilm die Ron Hofman en crew heeft gemaakt. Dit zijn filmers van de ex filmclub Capelle. Ze wilden graag het oordeel van ons of de film voldoet en waar nog verbeteringen zijn aan te brengen. Het gaat om een dochter die depressief is. De bedoeling van de film is dat de kijker begrijpt dat de vader geen aandacht aan zijn dochter en vrouw schenkt, waardoor dochter in een depressie is geraakt. De verjaardag van dochter lief valt daardoor geheel in duigen. De aanwijzingen in de film zijn er wel, maar minimaal. Daardoor herkent de kijker niet de essentie van het verhaal. Ook de titel dekt niet de lading. Ron is blij met de opmerkingen en gaat proberen de film een betere herkenning te geven waarbij de kijker gaat begrijpen waar het omdraait.

In ieder geval een fijne avond vol kijkplezier.

Rob de Weger.

Steam.

Deze avond beloofde een speciale avond te worden. Stoom spreekt altijd weer tot de verbeelding en dus waren de Toverlinters massaal toegestroomd. Echter dit soort stoom heeft wel een andere achtergrond. Maar dat liet de gast van deze avond heel duidelijk zien wat hij met stoom kon doen.

Onze gast Pau han Kho heeft namelijk een vechtfilm gemaakt die op z'n zachts gezegd spectaculair genoemd mag worden. In zijn film speelt een professionele stuntman mee. Deze man, Jacky Dunnes heeft namelijk ook meegespeeld in de film van Michiel de Ruiter.

Aangezien zowel Jacky als Pau han vele vormen van vechtsport beoefenen was de link snel gelegd. Maar Pau han wilde er wat meer meedoen en heeft dus deze film gemaakt. Aan de hand van fragmenten uit de film en de making-off legt hij uit hoe de film tot stand is gekomen. Het verhaal gaat over een ex crimineel die een fatsoenlijke baan heeft gevonden bij een treinremise waar stoomtreinen in onderhoud zijn. Daar wordt hij bezocht door de grote criminele baas die hem weer onder controle wil hebben, maar hij weigert. Dan ontstaat er een gevecht met drie andere criminelen. Uiteindelijk wint hij deze gevechten en komt in duel met de grote baas zelf. Ook die weet hij te overwinnen. De fragmenten laten ons zien hoe hij zich degelijk heeft voorbereid op de details, want die zijn heel belangrijk, alsmede de muziek die hij heeft laten componeren door een enthousiaste componist. En dit alles zonder dat er een betaling tegenover stond, want het is een zeer low budget film. Dat er af en toe een klein hiaat in de film zit heeft hij bewust gemaakt, zegt hij!!! Want critici moet je ook de ruimte geven. Tot slot van zijn optreden liet hij zien hoe je in de film iemand een klap kan geven waar je van buiten westen zou raken, echter zodanig dat je er niets van voelt, als jullie begrijpen wat ik bedoel. Daartoe werd Harry uitgenodigd om een paar klappen in ontvangst te nemen. Daarna mocht Harry een paar flinke klappen uitdelen. En dan heb je natuurlijk het psychologisch effect van; ik zal hem eens even lekker raken.

Goed gedaan Harry!!

Rob de Weger.

Het Gouds Film Festival.

Ter gelegenheid van het 60 jarig jubileum van Toverlint, is dit festival georganiseerd om jeugd en ouderen te laten zien wat je allemaal kan met filmen. Tegenwoordig is er veel mogelijk met het filmen met je I Phone. Daartoe hebben we op 17 oktober 2018 in de Garensponnerij de jeugd en de ouderen uitgenodigd om hun film te laten zien. Na een geslaagde promotie met mooi folder materiaal en ook via digitale weg, hebben we in de categorie jeugd van 8 tot 13 jaar 5 films mogen ontvangen en in de categorie jongeren van 14 tot 23 jaar 4 films, en in de categorie 24 jaar en ouder 11 films.

Het jeugdsegment begon om 16.30 uur.

Maar ja, allereerst moesten we de filmzaal in de Garensponnerij eerst ombouwen tot een ware Toverlint zaal. Dus werd er hard gewerkt om daar iets moois van te maken.

En toen dat was geklaard zag de zaal er fantastisch uit.

Tussen 16.00 en 16.30 uur liep de zaal tot meer dan de helft vol met jeugd, hun ouders, opa's en oma's en vrienden. De projectie liep probleemloos en liet de volgende 5 films zien:

“De verborgen schat van kapitein Haak”. Makers van de film: Klaas, Teuntje en Rebecca

“Journaal Julianaschool”. Makers van de film: Rikus, Hasse, Joseph, Levi, Stef.

“De afval top 8”. Makers van de film: Rafi, Johan, Joris.

“Troy e.a.”. Makers van de film: Thijs, Troy.

“Opa Nol”. Maker van de film : Marijn.

Elke film werd voorzien van een aankondiging door onze voortreffelijke presentator Patrick Mayer, die na de vertoning van elke film de makers via de rode loper vragen stelde over het maken van de film. Vaak met serieuze en hilarische vragen.

Wat opvalt is dat de films er best goed uit zien en dat het voor de jury niet meeviel om de winnaar te kiezen, maar de jury heeft een goed inzicht in de inhoud en de montage. De voorzitter van de jury, Freijja Zandbergen liet de spanning bij de kinderen niet al te lang duren.

De winnende film is “Troy e.a.” En dat werd uitbundig gevierd. Uit handen van de jeugdwehouder van cultuur ontving de maker een prachtige prijs gemaakt door Menno Meijer.

En dat hij trots is op die mooie prijs laat zich raden.

De drie prijzen voor de 3 categorieën, gemaakt door zilversmid Menno Meijer.

Om 20.00 uur was het de beurt aan de Jeugd en Oudere filmers. De zaal werd geheel gevuld door enthousiaste kijkers. In totaal 120 mensen. Voor de vertoning werden de gasten en kijkers verwelkomd met muziek van de band “MajestiQ”. Evenzo in de pauze en na afloop. Muziek die door de aanwezigen werd gewaardeerd.

Ook hier weer de rode loper en de presentator Patrick. Op onnavolgbare wijze voldeed hij aan zijn taak, door ook weer de vooraankondiging van de films en de nabespreking te leiden.

De filmmakers werden na afloop van de film, onder tromgeroffel van de band, op de rode loper uitgenodigd door Patrick die er telkens weer een mooie show van maakte.

De 15 films:

“Le carnaval des Animeaux, le Cygne.

“The Magic Phonebooth”.

“Voorbij”.

“Hoe laat de reddingsbrigade de boot te water”.

“Jacob de Musical”.

“Vietnam”.

“Het verradersbriefje”.

“Zeilweekend”.

“Nieuwehaven”.

“The way we Grow”.

“A 12 “.

“10 seconden beelden”.

“Destination Ibiza”.

“Fesie”.

“Tanja reist zelfstandig”.

Makers van de film: Jent, Anne, Floris.

Makers van de film: Petra, Daniel.

Maker van de film: Jun.

Maker van de film: Martin.

Maker van de film: Erik.

Maker van de film: Eveline.

Maker van de film: Marco.

Maker van de film: Ruud.

Maker van de film: Marco.

Maker van de film: Emmalie.

Maker van de film: Marco

Maker van de film: Maaike.

Maker van de film: Remy.

Maker van de film: Marco.

Maker van de film: Gerrie.

Hier valt op dat er een grote verscheidenheid aan genrefilms is vertoond. De jury had best weer moeite om de winnaars in de categorie Jeugd en Ouderen te kiezen. In de categorie Jeugd ging voorzitter Evert Hasselaar uitgebreid in op het hoe en waarom de winnaar is gekozen. Het gaat namelijk niet om techniek maar meer om de inhoud van de film en hoe ga je als maker er mee om. Wat wil je de kijker laten zien.

De uiteindelijke winnaar werd de film “Voorbij”. De filmmaker kreeg een prachtige prijs gemaakt door Menno Meijer.

De voorzitter van de jury in de categorie Oudere, Arie Heerkens, gaf ook hier uitgebreid aan waarom de winnaar van de film, is gekozen. Hier speelt namelijk de factor emotie een grote rol.

En de terechte winnaar is de film “Tanja reist zelfstandig”.

Helaas kon Menno Meijer deze keer zelf niet aanwezig zijn, wegens ziekte, om de door hem gemaakte prijs aan de winnaar te overhandigen.

Al met al een mooi en bovenal boeiend kijkplezier. We kunnen als Toverlinters, terugzien op een zeer geslaagde dag.

Rob de Weger.

Persbericht gemaakt door Heidi.

Gouda, 18 oktober 2018

GOUDSE FILMCLUB TOVERLINT DANKT GOUDA EN DE DEELNEMERS AAN HET GOUDS FILMFESTIVAL.

Afgelopen woensdag, 17 oktober genoot Gouda tijdens een zinderende filmdag van een geslaagd filmfeest in een bomvolle Garensponnerij.

De 60-jarige filmclub Toverlint organiseerde een geslaagd filmfestival waaraan velen deelnamen. In totaal waren er 20 deelnemers die zorgden voor een middag- en avondprogramma.

Velen inzenders mochten even genieten van een groots moment over de rode loper en van het prachtige decor dat was gemaakt door Niek van Oostenbrugge, een kunstenaar in optima forma en gewaardeerd lid van Toverlint.

Voor de jury bestaande uit Freijja Zandbergen, Evert Hasselaar en Arie Heerkens, allen Toverlintleden, de moeilijke taak om de ingezonden films te beoordelen. Veroorzaakt door de verschillende genres zoals reisfilms, drama's, fotofilms en illustraties. Dus kozen ze voor beleving want in een film wil men worden ingezogen en iets beleven.

De winnaars in categorie van jonger dan 13 jaar waren Thijs en Troy met hun film Troy e.a. Ze genoten van hun gang over de rode loper om onder luid gejuich hun prijzen in ontvangst te nemen die werden aangeboden door Menno Meijer en waardebonnen van Jumpsquare.

De winnaar in de categorie van 12 jaar tot 22 jaar was Jun van Dasselaar met haar productie “Voorbij”. Ook zij nam vol trots haar prijzen in ontvangst, een kunstwerk van Menno Meijer en een waardebon

van Camera Nu.

De winnares van de hoofdprijs was Gerrie Lammé met haar film "Tanja reist zelfstandig". Zij ging ook naar huis met een kunstwerk van Menno Meijer en een waardebon van Camera Nu.

De band Majestiq zorgde voor de dynamische momenten. Er werd zelfs nog gedanst op muziek uit de zeventiger jaren.

Onder de indruk waren wij van Patrick Mayer de presentator van de dag. Hij is een theatermaker en presentator van allure en kon een marathon sessie van 16.30 tot 22.30 uur vullen met soms hilarische momenten.

De Goudse Filmclub kan terugzien op een geslaagd evenement.

Einde persbericht

Reacties:

Heidi Jonker:

Het was een geweldig Gouds Filmfestival, mogelijk gemaakt doordat velen een film instuurden. Dit was Gouda op zijn best.

Voor wat Emmalie betreft, haar droom is journalist worden. En we geven haar de ruimte. Gouwestad zoekt jonge mensen en misschien wil Emmalie wel meewerken. In dit geval kan een studio gesprek geen kwaad. Ze weet heel goed wat ze doet.

Ik ga niet roeren in haar verhaal maar licht alleen maar toe wat ik in de pauze hoorde.

Voor wat je jurering betreft: films jureren is een lastige. Maar wat is erop tegen als iemand zich jarenlang toelegt op het maken van filmpjes. Dat willen we toch? Veel wat ik op social media tegenkom ziet er professioneel uit maar sommigen hebben een gave en verdiepen zich erin. Maar het zijn geen profs. Geen academie gevolgd maar gewoon veel geoefend. Dat is toch wat we willen? Tegelijkertijd zijn er veel nieuwe genres bijgekomen. Bijvoorbeeld het genre van Maaike Hoonhout kwam ik tegen. Dit wordt gepromoot binnen de filmwereld. Het moet wel opgesloten zijn in een filmverhaal. Ik zie gebeuren dat het zich snel ontwikkelt, zo snel dat ik het vaak niet bij kan benen (lezen en kijken). De jonge generatie zoekt steeds weer nieuwe uitdagingen en verzinnen nieuwe genres. Het lijkt erop dat nieuwe genres in de filmwereld belangrijker zijn geworden dan het maken van een filmproductie.

Voor wat betreft het lidmaatschap van onze club. Daar zou ik nu graag een zwieper aan geven. Ik zit in een spagaat. Als je een filmfestival organiseert en we jureren zelf dan kun je als club niet meedoen aan een festival, dat is toch logisch? Misschien moeten we de voordelen van het lidmaatschap van de NOVA meer uitdragen en zo laten zien dat je meer naamsbekendheid kunt krijgen als je lid bent van onze club. Zoiets? Wie helpt me meedenken.

Thierry van Vugt heeft mijn tweet gedeeld waarin ik namens Toverlint iedereen bedankte voor de mooie dag. Binnenkort weet heel Gouda het wel. Helaas had ik er geen plaatje bij maar er moest zoveel gebeuren. Het bloemwerk van Diny Blom staat in de studio van Gouwestad. Namens Toverlint dankte ik Gouwestad voor hun voortdurende PR voor het Gouds Filmfestival. Menno Meijer en Diny Blom heb ik gisteren nog even opgezocht om ze nogmaals te danken namens Toverlint. Hier kun je niet lang mee wachten.

Maaike Hoonhout

"Dat was even leuk, zeg! Een 1-minute-of-Fame op de rode loper van het #Gouds Filmfestival voor een volle zaal in de Garensplannerij. Het festival werd georganiseerd door de jarige filmclub #Toverlint (60 jaar!) die eerder dit jaar een oproep deed aan de Goudse amateur filmmaker om deel te nemen. Met de 14 andere inzendingen hebben we een avondvullend programma voorbij zien komen op het grote doek. Van grappig, creatief, informatief, animatie, reportage tot muzikaal en sociaal. Alles bij elkaar een greep uit de samenleving. Na elke film kwam de maker naar voren voor een kort interview over

wat we gezien hadden. Zo ook bij mij, waar ik de vraag kreeg of de kijker niet gemanipuleerd werd door filmtrucage. 'Nee, alle spiegelingen en schaduwen die u ziet in mijn plaatjes, ook de bewegende, zijn natuurlijke verschijnselen. Ik fotografeer en film mijn plaatjes met mijn iPhone, niet geënceneerd, zo maar onderweg op elk moment van de dag. Ik zie beelden die iedereen zou kunnen zien of tegenkomen. Door mijn standpunt en kader te kiezen en het beeld een kwart slag of hele slag te draaien, vervreemd het beeld van de werkelijkheid.' was in iets andere bewoordingen, maar wel de strekking van mijn antwoord. 😊

Na het interview kreeg elke deelnemer een juryrapport uitgereikt met 'tips en tops'. In mijn rapport stond: '(..) Experimentele beelden en standpunten met zeer geslaagd materiaal. Wat een oog voor schoonheid! Helaas blijft de vraag: is dit film? Er ontbreekt een verhaal, als je een reeks losse beelden toont. (...) Het zijn impressies van mooie momenten, als een reeks schilderijtjes van Gouda.(...)' Volgens de jury pas ik dus niet helemaal in het 'film'hokje, maar dat past dan wel weer helemaal bij mij 😊. Deze deelname was lekker even 'Out of the Box'.

Een hele leuke avond, ik ben blij dat ik heb mee gedaan! En ik wil zeggen: @Toverlint, volgend jaar weer! #MKHNHT #Gouda"

En doe jezelf en je andere Toverlint-collega's niet tekort: Goed georganiseerde avond!

Gast aan tafel: Robert Hughan.

Weer een filmer van formaat, half professioneel, half, omdat hij er niet van kan leven. Maar wel met passie. Hij heeft zich gespecialiseerd op onderwater filmen. Daar heeft hij een paar dure camera's en duikspullen voor aangeschaft, bij elkaar is het de prijs van een BMW. Maar ja dan heb je ook wat en kan je onderwater filmen.

Commentaar van een Toverlinter: Z'n portemonnee is ook onder water gegaan.

Na het vertellen van zijn levens verhaal, hoe hij tot onderwater filmen is gekomen, heeft hij een eigen stijl ontwikkeld waarin dynamiek en het in beelden vertellen van een verhaal zijn passie is geworden.

Op dit moment is een film van zijn hand in roulatie en mag niet vertoond worden in klein verband zonder toestemming van zijn geldschieters.

Dat is de film: "De vele gezichten van de Zevenhuizer plas". Helaas voor sommige gasten die speciaal deze avond eens kwamen kijken.

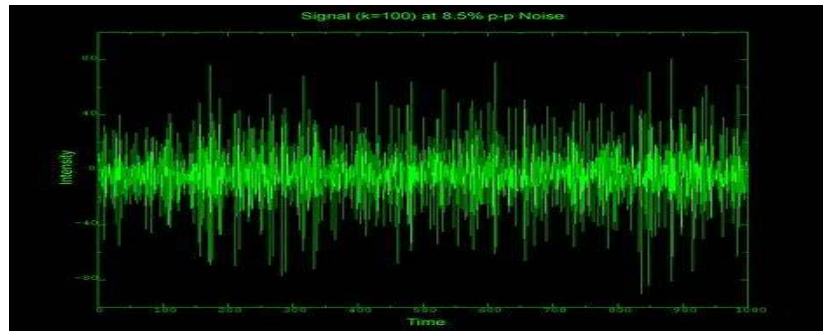
Maar we konden wel een andere film zien.

Een prachtige film opgenomen in Spanje aan de Costabrava. Sfeervol opgenomen met een krachtige en gloedvolle voice-over. Na vertoning van de film waren er toch nog een aantal vragen en opmerkingen. Ook vertelde Robert dat deze film is vertoond in Nederland, Spanje en Amerika, Hierbij won hij diverse prijzen. Rond 21.30 uur werd de avond afgesloten met dank aan Robert.

Rob de Weger.

Geluid.

Een mooi begin van een visueel beeld van geluid. Niek heeft ons iets laten zien wat geluid nu eigenlijk doet in een film. Wel op een geheel andere manier dan wij als Toverlinters dachten voorgeschoteld te krijgen. Als we dachten een verhandeling te krijgen hoe je geluid voor een beeld moet zetten of wat het beste geluid is bij een film, hebben we het gedeeltelijk mis gehad. Niek had een flink aantal details uit films uitgezocht en vertelde daar de technische details bij. Aanvankelijk leek het een nostalgisch gebeuren te worden, maar dat was wel noodzakelijk om te komen tot het toepassen in de huidige tijd van de filmtechniek.

Hoe ingewikkeld was het vroeger om geluid toe te passen in je film. Niek begon in het jaar 1972 met een film over pottenbakken en hoe daar het geluid werd toegepast met alle problemen van dien. Vervolgens 1973 waarin de toen zeer moderne computer met een omvang van wel 5 vierkante meter. 1974 met een kwartiertje Gouda. Hierin zagen we hoe het geluid bij het lopen op een trap werd toegevoegd. Alle spullen die je nodig had en de kosten van ontwikkelen, magnetische bandjes, 16 mm film materiaal en ontwikkelen en daarna monteren door te knippen en te plakken, ontlokte de opmerking: dat was niet goedkoop zeg! Waarop Niek reageerde met: klopt, maar toen verdiende ik in het onderwijs nog goed. Een hilarische verwijzing naar de verdiensten in het heden in het onderwijs. Maar goed, we vervolgen onze tijdreis naar 1978 en 1994, vooral de film uit 1994 liet zien hoe de NOS toen te werk ging met enorme camera's in de St. Janskerk. Daartegenover de opnames van Niek met 1 camera. Bijna hilarisch. Als we dachten dat we er nou wel waren, dan hadden we het mis. We kregen ook nog stukjes film uit 2001, 2006, 2007, 2009, 2012 en 2016 te zien. Wat wilde Niek met al deze stukjes film eigenlijk laten zien. Welnu, wat je ook doet met geluid, als maker bepaal je welk geluid en hoe hard of zacht en of muziek schuurt of harmonieus is. Dat kijkers en jury er anders tegenaan kijken, bepalen de hoogte van de kwaliteit van je films, die worden uitgedrukt in prijzen. Dat daar grote verschillen in denkwijze inzitten blijkt overduidelijk. Maar jij als maker bepaalt de kwaliteit. Wel wil Niek duidelijk maken dat je altijd veel aandacht moet schenken aan geluidstoepassingen in je film. En hij sloot de avond af met de indrukwekkende film over een Frans circus. L'art du spectacle.

Niek bedankt voor deze fijne avond van veel kijkplezier en onderhoudende inzichten in het toepassen van geluid.

Rob de Weger.

Jongerenfilmkamp 2018 : impressie van een gastdocent

Een goed begin is het halve werk

Op 23 oktober 2018 is het zover: de start van het filmkamp, waar veel werk in was gaan zitten voor met name Bianca en Arjan van Gelderen. Na een rit van Gouda naar de Prinses Margriet Mange in Westerbork vallen de eerste herfstdruppels, die tevens het einde van een “long hot summer” inleiden. De laatste kilometer naar de manege

belooft veel goeds: een mooi natuurgebied met intensieve herfstkleuren en heel veel open ruimte. En bij aankomst zijn Bianca met de beheerder al druk bezig in de keuken. De eerste nieuwsgierige open blikken boven tassen en rolkoffers nemen bezit van de ruimte. Voor iedereen even wennen, maar zodra je een bed hebt gekozen of toegewezen gekregen en je spullen achterlaat, dan raak je al een beetje thuis. Om 10 uur geeft Bianca een toespraakje en dat is het moment voor ieder om zich welkom te voelen. De groepen gaan al snel aan de slag met het verhaal voor de film, die in vier dagen gemaakt gaat worden. Romeo spuit creativiteit en inspiratie richting de vier jongste deelnemers, allen groep “achters”. Er komt een luguber verhaal over ontvoering en moord. De groep daarboven blijkt in de range 15-18 jaar te passen. Meer meiden dan jongens. Zij hebben hun verhaal al gereed, met een

belangrijke rol voor een weerwolf. Zij gaan onder leiding van Willem verder met rolverdeling, scenario en shotlist. Wiebe is de middenmanager, tussen Bianca en Arjan van Gelderen op de achtergrond en de groep van 12 plus drie begeleiders in. Hij regelt en stuurt het programma en dat is verrekke lastig soms, met zoveel kikkers in de kruiwagen. Op de achtergrond zijn er hulpen voor de catering en van alles, waaronder ik, die als oudste geacht wordt de nachtwaker te zijn. Dat levert niks op, want ik slaap als eerste en meteen diep diep diep. Nee, aan Wiebe komt die eer toe. Ik mag een paar workshops geven, over documentaire-stijlen en vloggen. Waarom alweer over

vloggen, hoor ik zeggen. Ik hoop ze met een nieuwe inhoud te verrassen, met dank aan Open Rotterdam. Dat het beeldverslinders zijn blijkt wel uit het feit dat de jongeren op de punt van de stoel schuiven bij het zien van de eerste filmpjes tijdens deze presentatie met discussie. Een filmpje over mockumentaries levert inspiratie op voor de discussie. Drie vertegenwoordigers van een sponsor blijven meeluisteren. Ze hebben een mooie laptop overhandigd, die meteen in gebruik is genomen.

Er wordt hard gewerkt, hoewel tussendoor het geluidniveau in de klankharde zaal oorverdovend is. Er wordt vooruitgang geboekt en ‘s avonds staan de scenario’s.

In de vroege avond zijn drie groepen nog even naar buiten gestuurd om met zaklampen en spel spreekwoorden uit te beelden. De groepen zijn verrassend snel klaar en schuiven achter een paar computers om de filmpjes te monteren. Om half negen zijn ze af: filmpjes van 7 tot ruim 15 seconden. Daarna gaan de jongsten verder met hun scenario, de attributen en dialogen. De tweede groep vindt dat hun voorbereiding voor de opnamen al ver genoeg is en pakken “hun dingen” op.

En dan blijkt ook waarom jongeren een andere belevingswereld hebben dan oudere filmgekken, zoals Toverlinters van filmclub Gouda. Virtual Reality beleven, voor mij onhandig en onwennig en voor de jongelui een uitdaging om nog gekker te doen en het softwareprogramma uit te dagen. De meekijkers hebben lol. Er worden filmpjes vertoond van eerdere optredens. Verrassend professioneel. En verder hangen lui alleen of in groepjes boven hun smartphone, waarbij veel gedeeld en veel gelachen wordt. De sfeer staat.

Dag twee

Half negen woensdagochtend. Na een stille nacht begint het gelach van wakkere meiden. Tijd om dit eerste stukje af te ronden en te zorgen dat we om negen uur kunnen ontbijten.

Als ik dit schrijven weer oppak is het vroeg op dag drie.

Terwijl op de eerste werkdag papierwerk en overleg centraal stonden, was dag twee een opnamedag. Telefoontjes eerst. De politie en de alarmcentrale willen niet meewerken, dus het scenario moet omgebouwd worden. Ook is er nog geen houtversnipperaar, na drie, vier pogingen. Wiebe, die het inzicht heeft dat gezelligheid weinig productie oplevert, jaagt op om te beginnen met opnamen.

Gelukkig is Hofmans, het verhuurbedrijf van hovenierspullen, bereid mee te werken door een machine beschikbaar te stellen voor het “establishing shot” van de film van de jongste groep. Ik vervoer zes mensen in de Kangoo en we maken kennis met de locatie en de eigenaar, oefenen droog bij de machine en acteur Teun van 11 leert tegenspartelen en gillen terwijl hij in de machine wordt geschoven. Dan hanteert Jonathan, ook 11, de camera en beginnen de eerste shots. Dat staat en ieder is dolenthousiast over deze mijlpaal.

Als we die avond de opnamen laten zien, wordt geschokt gereageerd, zo levensecht en heftig zijn die beelden. Dan zit de vaart er goed in, we zien in waarom de voorbereiding belangrijk is en hoe fijn het is om vorderingen te maken met geslaagd spel en mooie opnamen. Op drie locaties wordt gefilmd en als we tussendoor even wat gaan drinken in de manege, zien we hoe de groep ouderen in een met veel belichting, kleuren frames en een met de hand bewogen lichtelement een feestelijke omgeving hebben gecreëerd. Ze zijn goed geschminkt en hebben mooie kleren aan, zoals dat bij een dance party past. Dus niks romantiek, maar strak en niets verhullend en met kroontjes op en lichtgevende banden om armen, benen en hals. Een kleurrijk schouwspel, eenvoudig in een hoekje van de zaal opgesteld. Want voor de werkelijkheid die je met film creëert heb je buiten het gezichtsveld van een slim opgesteld camera niks nodig.

Op de late avond, het is kwart over tien, moet er vanwege promotie van het filmkamp van 2019 nog een kort filmpje worden gemaakt, waarbij alle computers, camera's, verlichtingselementen, reflectieschermen, statieven, de microfoonhengel etc. worden opgesteld.

Wiebe heeft het lastig, want die actie, wel volgens planning, maar anderhalf uur te laat, houdt de kleinsten van bed. De knoop wordt met een zwaard doorgehakt en hup, volop actie en emotie aan het eind van de avond. Wat prachtig ziet het eruit en wat wordt er weer overtuigend en vrij dan wel creatief gespeeld. Na een paar oefeningen en drie of vier takes staat het erop en kan het ruimen beginnen. Maar de slaap is voorbij en het wordt een rumoerige nacht, een jeugdkamp waardig. Als ik dit om half acht de ochtend erna opschrijf, blijkt dat de jongsten dik na middernacht pas tot rust kwamen en dat het tot half drie onrustig bleef. En de zaal moet voor een volgende groep weer ingericht worden, er moet nog geveegd worden.

Dus besluit Wiebe, terecht, dat de gong om kwart over acht moet gaan om op tijd gereed te zijn.

Twee positieve meiden zijn paraat en in een mum van tijd staan meubels op hun plaats. Veggen wordt aan de wat later opdravende jongens overgelaten en om half negen, als het rumoer uit slaapzalen te horen is, staat alles er weer netjes bij. Complimenten worden uitgewisseld: “Wat zie jij er fris uit”. “Dank je wel”. De sfeer is goed. Jonathan komt om mijn camcorder vragen en voorafgaand aan het ontbijt zijn ze alweer bezig. Zo leren ze spelenderwijs. De elfjarigen hebben trouwens al te kennen gegeven lid te worden van de filmclub. Zaaïen via het kamp levert de eerste oogst!

Donderdagavond om 22.00 uur

Terug van de laatste opnamen bij de moeder van Teun. Opgelucht ademen met een rondje high fives en vervolgens bij terugkomst in de manege geen taken meer: Romeo, de begeleider van de jongste groep, zal morgenvroeg de montage afronden. Hij heeft bijna alles al af. Rana en Elin duiken weer achter de Imac om in Final Cut Pro X hun montage te vervolmaken. De bloopers hebben volop aandacht en ze hebben al diverse lachsalvo's geproduceerd. Ze claimen de montageplek, terwijl Jonathan en Teun met tegenzin moeten wachten tot de volgende morgen, want montage op een laptop daagt te weinig uit. Jonathan ontdekt dat Jannes muziek aan het componeren is voor een van de films en is nieuwsgierig!

De groep ouderen volgt via een groot tv scherm de montage van hun film en er is hilariteit vanwege gekke scenes, ongebruikte tussenshots en bloopers. Maar ook de frame voor frame gecorrigeerde weerwolfogen en ander montageresultaten worden gedeeld. Veel lawaai, want de monitor staat keihard om nog wat te horen. Dus de tweede moet nog harder. Meer lawaai! Ik vraag me af of vanavond nog enige rust zal terugkeren, opdat er een normale nacht gaat volgen. Wat naïef. Bij een kamp horen kampnachten en extreme vermoeidheid aan het einde. Het hoort bij de kampcharme van deze samenwerking. Vergelijk dat maar eens met een kamp dat alleen overdag gehouden wordt, en waarbij ieder om vijf uur naar huis gaat. De 50 uur in driehalve dag kampbeleving moet je dan minstens zes dagen volhouden. Kamp is leuker.

Weer thuis op vrijdagmiddag.

Twee uur voor 200 km op de heenweg wordt drie uur voor de regenachtige thuisreis op vrijdagmiddag. We hebben geëvalueerd en afscheid genomen. Wat zijn de indrukken? Een groot compliment voor de groep ouderen, die uitermate hecht is en goed bemensd met expressieve en creatieve geesten, prachtige acteurs, sociale verbinders en serieuze werkers, en soms in een combinatie van alles. Ik heb me kunnen verbinden met de vier jongsten van 11 en 12, want zij zijn nieuw en nog geen lid van de filmclub. Hun leerproces ging via het maken van korte filmpjes, uiteindelijk met bloopers die heel creatief van tempo en geluid werden voorzien. De hulp die ze vroegen had alleen betrekking op de montagetechniek, niet op hun keuze van het type en de vormgeving van de film. Ik heb veel bewondering voor de kracht van die jonge doeners.

De uitwisseling met Bianca en Arjan over de relatie jongeren en de filmclub Beilen is nuttig. Ook wat er komt kijken bij een jongerenclub is uitvoering besproken. Dat levert soms wat aarzeling op om in Gouda een jongerenfilmclub op te richten, als aanhangsel van Toverlint. Maar de kracht van deze jongeren, die uitingen vinden mede dankzij het werk van ouderen, levert naast een veeleisende taak tegelijk ook mooie vruchten. En met name het meemaken van de sfeer en het opdoen van inspiratie vanwege de werklust en doe-gerichtheid van jongeren maakt dat deze inzet lang vol te houden is. Dus in Gouda zal er een jongerenfilmclub komen, met een filmkamp als vast jaarlijks onderdeel. Dat is het mooie resultaat van deze dagen, naast twee boeiende films en prachtige herinneringen.

Bedankt,
Evert Hasselaar